

חזון שיבת ציון - הרב אברהם יהושע צוקרמן

כשבאים לבחון מאורע, הדרך הנכונה להתבונן בערכו היא להכלילו במהלך הכולל אותו, שהוא הינו אחת מחוליותיו. לא ניתן לזהות את טיבו של קצה חוט המבצבץ ממעבה הקיר מבלי לעמוד על שרשו ומקורו. קרן השמש, עם כל זעירותה וריחוקה ממקורה, סוף סוף היא קרינתה של השמש עצמה.

כן התנועה הציונית – אחת מחוליות ההסטוריה של זקן העמים – לא תוגדר במבט הקצר הרואה בה תוצאה של השואה, וגם לא כתגובה לרדיפות אומות-העולם את עם ישראל במשך כל שנות גלותו ושהותו ביניהם. אין בהסטוריה אח ורע לקורות חיי עם-ישראל בין אומות-העולם. שיבת ציון יונקת מאותה חיוניות פלאית שמילאה את עם-ישראל בכוחות על-טבעיים שאפשרו את הישרדותו. לכן רק האוחז בקו הארוך החורז את כל ההסטוריה, ישכיל לחדור לפשרה של חידת החוליה הציונית – הצלחתו המתמדת של עם מוכה אשר טרם מצא את זהותו והוא משוסע על-ידי מחלוקות פנימיות מתישות ונתון במלחמות מול אויביו מבחוץ הנמשכות זה כמאה שנה. חמישה מליון יהודים ריבונים בארצם עומדים מול מיליארד מוסלמים וסביבם טבעת בת כמאה מליון ערבים חמושים להשחית, בעלי כוונות רצח, ועם כל זה המדינה מתפתחת. אין מי שיכול להיות אדיש לעובדות אלו.

לאחר אותה הישרדות מופלאה בין זאבי-טרף – ששנאתם העיוורת לישראל המקיפה את כל אומות-העולם גם היא חידה, - לאחר אלפי שנים מהדהד פתאום קול בתוככי לבבות רבבות יהודים, והקול מצווה: עלה ציונה. קול זה מכה בלבבות ללא הרף זה שמונה דורות ומשיב את ישראל לארצם ההסטורית, המוקפת אויבים, ועולים היהודים לארץ – ולא לטובתם האישית, ומתוך ידיעה מלאה על המתרחש בה – ונכנסים לתוך הקרבות וסכנותיהם.

מהלך זה התחיל בהר סיני, עת משה רבנו ובני יעקב, שבטי יה, הפכו לעם ישראל, ולאחר מכן נכנסו לארץ.

מאז הופעת העם בתור עם על במת ההסטוריה, הוא הרים את דגל ערכי הקודש וקרא לממלכות ארץ להמליך את בורא העולם על ממלכתם ולחיות חיי מוסר, מלאי אהבה ושלוש.

ספר- הספרים בא בנבואתו להתוות את דרך האושר לאנושות, לטעת גן-עדן עלי ארץ. משימה זו לא משה אף לא לרגע מעיני האומה גם לאורך כל נדודיה. הציונות המחזירה עטרה ליושנה, מקימה את ריבונות העם ואת עצמאותו החומרית עד שתפרח גם עצמאותו הרוחנית – כל מגמתה הפנימית הבלתי מודעת היא להשיב לעם ולאנושות כולה את ערכי הרוח והמוסר אשר אבדו להם.

המדע, השולט כיום בעולם, מנהיג אותנו בכוחניות. הוא שואף לחשוף את הכוחות העלומים בטבע כדי לנצלם ולהפוך הקונה אותם לשולט שבכוחו לשדוד את מחוסרי המדע. המדע והישגיו הגאוניים איננו מכיר בשלטון המוסר והאהבה ועל כן פתח את שערי המדע להמון – חסיד כרשע ללא הבחנה.

שרשי הציונות הם בשמי מדברות סיני, וענפי פארותיה כעת, באחרית הימים, נכונים להניב מזור לאנושות הנעה כשיכור ללא ערכי המוסר ושועטת באר שחת.

תרבות אירופה הנוצרית עומדת כחוצצת בפני משפטי האהבה הבאים לכונן אומות וממלכות ולהעמידן על דרכי היושר, הצדק והשלום. היא ביטלה את המצוות, הכריזה 'את אשר לקיסר לקיסר', ניתקה בזה את הדת והמוסר מהמדינה ונטשה את האומות ללא מוסר.

קשה לזהות במהלך הציונות – המתנשפת במעלה ההר אל פסגת ריבונותה החומרית – את כל אותם האידיאלים ה'סינאיים', אבל העין החודרת, החמושה ברגישות קודש המוסר, מבחינה בקצות החוטים המבצבצים מחרכי קירות ליבה את השגב ואת העדן הכמוסים בה.

על הציונות להכיר את מניעיה הפנימיים ולחשוף את לבת אש הקודש היוקדת מאז ומתמיד וגם עתה בלבה. על טובי בניה, בוני עתידה בתורה, לדבר על ליבה ולהרוות את צימאונה הרוחני.

תורת האהבה, המשפט והשלום – מימיה נובעים מתורה פנימית, המקיפה את סודות הבריאה ומכמניה, ובישראל, כיאה לעם הקודש המתכוון להגשמת החזון ההולך ומתממש, ואף באנושות שהתעלתה בדורות אלו למרומי קרת ההשכלה, ערכי קודש אלה הינם חיוניים כאויר לנשימה.

” וַיֵּצֵא חֵטֶר מִגִּזְע יֵשׁוּ וַנִּצֵּר מִשְׂרָשׁוֹ יִפְרָה

וַנְּחָה עָלָיו רוּחַ ה' רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת ה'...

וְשִׁפְט בְּצַדֵּק דְלִים, וְהוֹכִיחַ בְּמִשׁוֹר לְעַנְוֵי אֶרֶץ...

וְהָיָה צֶדֶק, אֲזוֹר מִתְּנִיּוֹ וְהֶאֱמוּנָה, אֲזוֹר חֲלָצִיו.

וְגַר זָאב עִם-כֶּבֶשׂ, וְנֹמֵר עִם-גְּדִי יִרְבֹּץ...

לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי פי מלאה הארץ, דעה את ה' כמים לים מכסים"
(ישעיה יא, א-ט)